

Szerkesztési iroda

Sepsi-Szentgyörgyön
a ref. kollegium épületé-
ben, hová
a lap szellemi részét illető
közlönyek küldendők.

Kiadó hivatal:

POLLÁK MÓR
könyvnyomdája és könyv-
kereskedése,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A „Háromszéki háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten
kint-kétszer: -
osütörtökön és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTEK

Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve

Egész évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.

Hirdetmények díja:

3 hasáhos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyilttér ára 15 kr.

A Zichy-Asbóth-ügy az ellenzéki sajtóban.

A Várady-féle processust menten követte az ellenzéki sajtóban egy másik sokkal szenvedélyesebbé vált hírlapi támadás: az Asbóth által megindított Zichy Ferraris-ügy. Nincs szavunk, mely az ellenzék mai magatartása felett a megbotránkozásnak méltó kifejezést adhatna. Nincs elég jelenléteünk, melylyel a „Magyarország” és testvérei bozányt kereső eljárását bírálni tudnók. Az ellenzék nem tagadta meg magát most sem. Hű maradt állandóan elfoglalt álláspontjához. — Pellenegre állította a magyar nemzetet a külföld előtt, hogy lássa ország világ, mekkora a korruptió nálunk s mily borzasztóan sülyed az állam bukása felé.

Hát ez nagyon kedves dolog.

Gróf Zichy Ferraris Viktor, belügyminiszteri államtitkár, mielőtt hivatalát elfoglalta volna, bizonyos üzletekbe bocsátkozott, melyeket Asbóth ur igyekezett a nagyvilág előtt gyanus színekben tüntetni fel. A mostani kormány nézete — mint a hivatalos kommuniké közli — mindig az volt, az mais, hogy magasabb államhivatalnoknak saját magán államügyein túl terjedő üzleti vállalatokban résztvenni nem helyes. Azért Zichy Viktor csak akkor neveztetett ki államtitkárnak, midőn minden ilyenmü régből időkből származott üzleti összeköttetését jóval az előtt megszakította.

És az ellenzék sajtója mégis jónak látja, hazafias dolognak tartja a kormányt s különösen Tisza Kálmánt együtt hurcolni a Zichy-Asbóth ügyben. Az ellenzéknek szokott vesszőparipája. Lovagol rajta, míg bukfenecet nem hány utána.

Részünkről nem fogjuk védelmünk alá Zichy grófot: azt hisszük, nem is szorult rá. Kívánjuk, sürgetjük, hogy e skandalos ügy minél hamarabb tisztázzassék. Mert igenis érezzük ennek gyalázó hatását mi is. Épen ezért kívánjuk a tisztázást. Sokáig el nem maradhat: közbevetést magát maga a miniszterium. Tisztázni fogja minél hamarabb.

TÁRCA.

Fürdői tárcsa

Előpatak, 1879. július 23.

Pár napig itt időzöm Előpatakon, a híres székekly fürdőn: azt hiszem, nem fogja tölem t. szerk. barátom rossz néven venni, ha egy fürdői tárcsával bekopogtatok. A kolozsvári embernek úgy is csak ritkán jut alkalmja a „Nemeré”-vel találkozni, vegyük igénybe azt a kis időt, a mivel a boldog „szabadsági napok” bennünket megajándékoznak. Hadd szóljak hát az a csöndes!

Előpatak specialis fürdő. Nem hasonlít ez a többiekhez úgy, a mint az egyik tojás a másikkhoz.

És ez a specialitás ez a sajátságos jelleg az a miért a fürdő oly készleges látogatásnak örvendő messze földről.

Előpatak székekly fürdő „en gros!”

Azok a rumuny viskók, ott a talu Arapatak felőli részén épen nem árulják azt el, hogy a nevezetes fürdő közel van.

Előpatak végén nincs semmi mozgás még, csak Juon, a „tarcé” vesződik a Riska tehénél, a ki nem akarja magát járomba fogatni s ez abszolutistikus kényszer alkotmányos érzéseit sértvén, erős oppositioval veti magát Juonra. Juon aztán a „tarcé” valami kezeigébe akadt somfábólatt világozítja fel Riskát, a tehenet politikai tévedése felől s azzal rendben van minden.

Egy kissé befogod az orrodát, mert kellemetlen füst-szag hatol el hozzád s ez a körülmény nem kedves auspicium fürdői jóvendőbeli mulatozásaid elé.

Mikor aztán beértél, kárpótolva van minden. Kellemes zenei hangok ütik meg füledet. Kérdőszóddal: miféle zenekar ez, mert épen azt a nótát húzza, hogy „a Rác Pali hegedűje! . . .”

rább. E tekintetben a „cardo rei” szeg fején lett találva. Az ellenzék bizonyítani akart a sajtóbiróság előtt, fegyelmi eljárást ohajtott volna nagy buzgóságában a miniszterium részéről. És kimondatott, hogy mindezek törvénytelen, tulhajtott kívánságok.

Hanem azért az ellenzéknek mind ez nem elég. Hajtja a skandalumot tovább. Viszi az ügyet a közvélemény ítélete ellenére Európa foruma elé. Eltűri, hogy tekintélyes és magyar nemzetünkkel szemben rokonszenves államok sajtói gyanus, kétes kifejezésekkel utaljanak nemzeti, politikai életünknek tisztaságban való megbízhatlanságára. — Kárörömmel s bizonyos diadallal emelik fel fejüket hogy ime, sikerült a magyar népet arcul csapni a külföld előtt, sikerült lezuhni róla arcja bórét, csupán azért, mert nem tetszik nekik Tisza Kálmán. Solidaritást emlegetnek Tisza és Zichy között; holott ők tudják legjobban, hogy Tisza egyetlen szenyfoltot el nem tűr maga körül.

Avagy miért kellett Asbóth urnak a honvédelmi miniszteriumból oly rövid marssal megugrani; miért kellett Ábrányi urnak a miniszterelnökségtől oly krokodil könyek között megválni, ha Tisza Kálmán az „olyan” emberekkel solidaritásban bocsátkozni illőnek tartotta volna? S most a „Magyarország” szerkesztője és főmunkatársa mérgében dul-ful. Elakarja hitetni a világgal, hogy a Zichy-ügyet nem az elvett méltó büntetés mentelen boszujja, hanem „hazafias” érzülete inscenizozta. Uccu eszem bokrosodjál!

Megérték mindketten, megérte az ellenzéki sajtó általában, hogy a magyar név előtt nem emel oly rögtön kalapot a külföld; mert hiszen ilyenek is megtörténhetnek a nap alatt. Gyönyörködhetik a „Deutsche Zeitung” elmés variatioiban Asbóth és Ábrányi ur, ha lelke, becsülete és szemérmé van hozzá.

Hol van itt a morál? Ki fogja ezt a politikai vagy társadalmi morálnak tartani? Senki.

Azt a választ nyered, hogy a Fátyol Lajos bandája. Megjedsz, hogy bandáról is szó van itt, hanem később belenyugszol: érdélyi elnevezése a zenekarnak.

A stány telve van finom uri közönséggel. Lenge habruhába öltözött tündérek suhannak el melletted s csak úgy lopva vetnek rád egy kíváncsi pillantást. Nem lehetsz valami imponáló jelenség poros ruháiddal s bekapráthomokozott szakálladdal, mert az „uri közönség” nem hederit rád.

Hanem annál inkább hederit a Móra kellere Gyakorlott gymnastikus fürgeséggel szökődös koscsid mellett; megszabadít mindenféle máthádtól s jelentős pillantást vet az oldaladon függő táskára.

Mikorra rendezted magadat, akkor már a nagy közönség vacsorál. Tányérok csattogása, kések, villák csabító zörgése, párolgó borju-filé illata leültet téged is egy asztal mellé s a „speisz-celit” kezded tanulmányozni. A pincér sürget a hátd megett s te kiböszs az ujjaddal taláolma egy nevet, a mit ételnek hínak. Mikor elvégezted a vacsorát, nem azt monod, hogy jóllaktál, hanem, hogy „nem kell több.” Ez pedig erős vonatkozás igényeid ki nem elégítésére. A pincérnek észreveszik s dehogy hagyják azt szó nélkül.

— Ön úgy látszik igen válogatós!

Szeretnéd a poharatad amugy Mokány Berciesen szájhöz lapitni annak a pincérnek, mégis azonban jobbnak látod elynelni ezt a gorombaságot s csak bámulsz a kellner vakmerőségén, mert, hogy ennyire konfidenskedjék veled a társadalomnak ezen, kétségkívül igen jelentékeny osztálya, azt még álmodban sem gondoltad.

Szándékom volt egy pályázati hirdetést küldeni, hogy ha van valahol a világ zugában még pincér, a ki ezeket szellem, élc és finom gorombaságban felülmulná, ennyit meg ennyit fizetek annak.

Csak később jöttem rá, hogy Előpatak pincér akadémia, hol megtanulják az eddig tudatlanok,

A nemzet szégyenérzettel fordul el a magyar irodalom ily galád képviselői elől. A nemzet itél. Ítélete lesújtja a büntetését, méltó bűnhődését ily nemtelen fegyverekkel boszuló hazafiakat.

A politikai jellemnek satyrája, a tisztességnek kigunyolása ez.

Ábrányi és Asbóth: test és lélek. Elválhatlanok a politikai üzelmek szédelgéseiben. Egymást támogatják. Jellemök a politikai jellemtelenség. Következtetek a következtetlenségben és tisztak a politikai tisztaságban. Szóval ők adnak fel embereket, államhivatalnokokat, a kik nem lehetnek többé államhivatalnokok.

Ez a közvélemény vidéken. Ezt vágja szemökbe a közvélemény. S azért maradhat nyugodtan az olyan államférfi, kinek jellemessége solidaritást nem ismer jellemtelenségekkel szemben.

Az ellenzék sárral dobálja a magyar nemzetet. Ám tegye.

De a nemzet nem fogja visszadobni, mert tudja, hogy az ilyen „hazafiakat” nem lehet bepiszkolni.

H.

Kelet-Rumélia kiürítése szakadatlanul folyik. Mint a „Polit. Correspondence” Pilippopolból írják, Dondukoff herceg parancsot adott, hogy legkésőbbben jul. 26-kán minden orosz csapat azon a helyen legyen a honnét Oroszországba hajóra szállhat, Aleko basát is értesítette a megszálló sereg parancsnoksága, hogy aug. 1-én egyetlen orosz katona sem lesz Keleti-Rumélia területén Burgozban hat nagy gőzös és négy szállító hajó horgonyoz, a melyek aug. 27. 23. és 29-kén az utolsó csapatokat el fogják szállítani. Lehetséges, hogy 80 orosz altiszt és 22 tiszt, a kik instructorai voltak a boljár miliciának, csatlakoznak elvonuló társaikhoz.

A brüsseli attentatumos plakátokról a következőket írja az „Independence Belge”:

Miklós fráteret, a kitől van Van Hamme állítólag a plakátot kapta, elfogták és confrontálták

miképp kell vacsorát későn szolgálni fel, hogyan kell a vendégnek apróra tört borsot hinteni az orra alá, miképp kell az elvett borra valót meg nem köszönni s hogyan kell jóéjszakát nem kívánni senkinek.

A pályázati hirdetés tehát elmaradt.

Az éjszaka különben csendes. A fürdőbirto-kosság, a biztos ur tapintatosságának köszönhető, hogy az éj nyugalmát itt semmiféle extravagancia meg nem zavarta. Ezt a kényelmet pedig ritkán találja meg az ember más fürdőkön.

Hajnaltal ablakod felett madáresicsergés ver föl álmodból. „Eresz alá fészkel a fecske.” Együtt cseveg a fecsképar szép hálaadó hymnust az örök jóságu természetnek. A reggeli lágy szellő titokzatosan üti hozzá az akkordot. A nap ragyogó tisztaságban uszik a keleti láthatáron. Lassanként megélenkül, benépesül a fürdő, pezsdül a nép, pezsgés a borviz.

Kezdődik a „kura.”

A Marjuca, kékszemű fatucák mérik a jó borvizet ingyen, vagy „szép szóért.” Hajuk tele van tüzdelve frissen szedett erdei mályva virággal, nyakukon öt-hat sor gyöngyfüzér, szépen ályuggatott ezüst piculákkal tarkázva ékeskedik. Szép tiszta fehér ingök szeszélyesen van kivarrva kék meg piros cernával s boldognak érzik magukat, ha a „kurát ivó” vendégek háta megett meglátják azt, a kit az ő szívők szeret. Kezdi is dudolni magában szép lassan azt az ábrándos román nótát, hogy

„Nem adnám a rózsám.

Aranyért gyémántért.

Nem adnám a rózsám,

Az egész viláért!” . . .

Nem is adná ő azt ’oda az egész viláért, aranyakkal pedig nem egyszer kínálták meg a nagyurak.